

Zakynthos szigeti rádiós családi nyaralás 2005

2004. nyarán, mikor Horvátországból hazaértünk, megfogadtam, hogy az idén nem megyünk sehová, az IOTA versenyben is itthonról fogok résztvenni, egy kicsit amolyan pihenés jelleggel, illetve azért is, hogy kicsiny „antennafarmomat” felújítsam, tökéletesítssem, mind anyagi oldaláról, mind pedig az időszükséglet oldaláról nézve.

Aztán eljött a január, első akcióként elmentünk Certovicára, Szlovákiába, én pedig vittem magammal a RIG-et és az antennákat. Két héten belül új ötlet is jött: négy éve már, hogy Görögországban, Thassos szigeten voltunk, mi lenne, ha most mégiscsak elmennénk valamelyik görög szigetre a nyáron? Egyetlen nap elég volt hozzá, hogy az interneten sok-sok ajánlat közül lefoglaljak egy Zakynthos szigeti szállást... Már nem okozott meglepetést, hogy február elején hiába szerettem volna július 26.-tól augusztus 10.-ig rendelni a szállást, már foglalt volt augusztus 1.-től és július 23.-ig... Gyors átszervezés, kis öröm, hogy még így is belefér az IOTA verseny, a végén így július 24. és augusztus 1. lett a két határérték. Már az első e-mail-váltások során érződött, hogy a szállásadóink rendkívül kedves emberek (Görögországban ki nem az...??), főleg, hogy nem csupán megengedték az antennák elhelyezését, de még a telepítéshez is felajánlották segítségüket!

Gondoltam, hogy kellene egy speciális hívójel is, ezért írtam HA0HW Lacinak, hogy a korábbi tapasztalatait megosztva velem, segítséget kérjek. Laci nagyon készséges volt, az ő minta-kérelme alapján napokon belül megjött a görög távközlési hatóságtól az engedély: J48KW hívójel az IOTA verseny idejére, azon kívül pedig SV8HA8KW hívójel. Használhattam volna az IOTA versenyen kívül a CEPT engedélyem szerinti hívójelképzést is (SV8/HA8KW), de úgy döntöttem, hogy egyrészt rövidebb, másrészt talán különlegesebb lesz így, per jel nélkül...

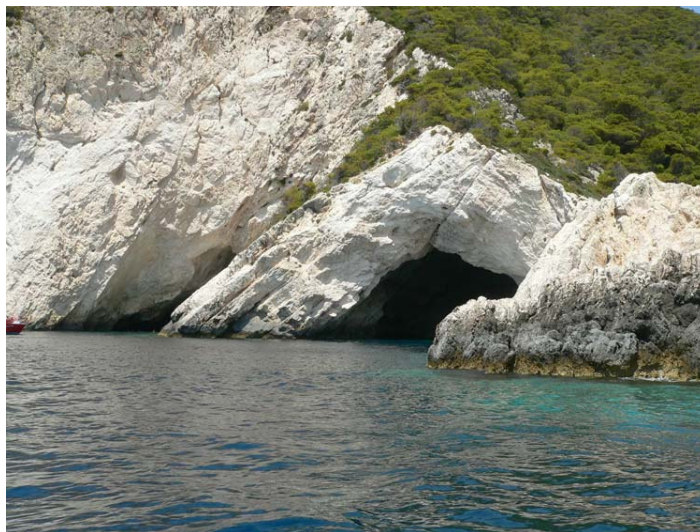

Marathonisi sziget

Az út Zakynthosra kb. 1600 km, ezért úgy okoskodtam, hogy szakítva az eddigi gyakorlattal - egyben leautózni a távot -, valahol útközben megalszunk egy éjszakát és újult erővel vághatunk neki a még hátralévő kilométereknek. Meg is beszéltem LZ1PJ, Johnnyval, hogy odafelé menet náluk, HA1DRJ, Szabolccsal (aki a skopjei magyar nagykövetségen dolgozik) pedig hogy a visszafelé vezető úton Skopjében, Macedóniában fogunk eltölteni egy éjszakát. El is kezdtük időben szervezni a vízumot Macedóniába Szabolcs segítségével, amikor néhány hét múlva kiderült, hogy ideiglenesen – július 15. és szeptember 15. között – feloldják a vízumkényszert! Nem baj, eggyel kevesebb intéznivaló!

Indulás előtti nap délután a postafiókomat akartam még megnézni, hátha jött valamelyik direct feladott levelemre válasz valamelyik jó DX állomástól. A postán a lépcsőn lefelé sietve megesúszott az egyik lábam, ráestem a balesetes lábra, a térdem reccsent egy nagyot, én pedig lezúgtam a lépcsőn annak rendje-módja szerint... Pár percig csak ültem a kövön, aztán féllábon elugráltam a fiókig – persze üres volt... Kiugrálgattam még mindig féllábon a kocsiba, de ekkorra már rettenetesen fáj a térdem, duplájára dagadt, ráállni pedig még mindig nem tudtam. Valahogy hazaértem, vizesruhába csavartam, fájdalomcsillapítót vettem be, és vártam a reggelt... Jó kezdet az utazáshoz...

Elérkezett az indulás várva várt napja: 2005. július 23. szombat reggel. A lábamra már rá tudtam állni, de a térdem még mindig kb. kétszeres térfogatú volt és fáj rendesen, de hát utazni KELL, orvoshoz nem megyek, mert biztos itthon marasztalna... Johnnyval úgy beszéltem meg, hogy legkésőbb d.u. 5-6 óra magasságában biztosan megérkezünk. Azt nem gondoltuk volna legmerészebb álmainkban sem, hogy Szegedről indulva a 10 km-re lévő Röszei Határátkelőhelyen fogunk eltölteni majdnem 5 órát! Volt nekem egy előérzetem, hiszen már sok-sok éve megtanultuk, hogy hétvégén gépkocsival nem szabad útnak indulni külföldre... De hát a rendelkezésre álló időintervallum miatt most nem volt választás. Természetesen a tumultus megismétlődött az autópályán minden fizetőkapunál végig Szerbiában, nem beszélve a szerb-bolgár határátkelőről... Este fél 11 volt, mire átértünk a határon. Napközben több sms-t váltottam Johnnyval, akinek alaposan át kellett szerveznie a tervezett esti programot... A határtól nem messze egy kocsiban Johny a fiával várt bennünket az út mellett, de alig találtuk meg őket, mert iszonyú nagy köd lett!!! Maximum 20 km/óra sebességgel „száguldottunk” aztán tovább úttalan utakon, többször eltévedve – lám, még a helyiek is eltévedtek az óriási ködben, HI! - mire megérkeztünk az LZ9W versenyállomás QTH-jára.

Blue Cave (Kék barlang)

Feleségem és a kislányom már olyan fáradtak voltak, hogy azonnal le is feküdtek aludni, engem viszont olyan Pazar vendéglátásban részesítettek a helyi rádióamatőrök, hogy csak a legnagyobb elismeréssel és köszönettel szólhatok róla! Előétel, sopszka saláta, közben az elmaradhatatlan rakija (szőlőpálinka) – hagyományosan deciliteres kiszerelésben! -, roston csirkemell, sült és rántott sajtok, köretek, sör, bor, minden, amit egy fáradt utazó még csak gondolni sem merne... A QTH egy hegy tetején helyezkedik el, a többszintes épület valaha egy szálloda volt. Most is adnak ki szobákat, viszont az egész komplexum egy rádióamatőr tulajdonában van. Az épület tövében kültéri feszített vizes medence van, ha pár órával korábban érkezünk, ki is próbálhattuk volna (csak azért nem javasolták, mert mindössze 9 fok volt a levegő hőmérséklete, a víz sem volt több 20 fokról...).

Kiderült, hogy a tulajnak éppen akkor volt a születésnapja. Ennek öröme még csak szállásdíjat sem kértek tőlem! Nagyon jól beszélgettünk a kicsit késői vacsora közben, annyira, hogy nem figyeltük az idő múlását sem: egyszer csak reggel 4 óra lett, nekem pedig 5-kor ébresztő, hogy esélyünk legyen elérni az este fél 6-kor induló kompot Killiniből Zakynthosra. Addig még több, mint 900 km az út... Johnny felajánlotta, hogy kivezet minket „reggel” a legrövidebb úton a Görögország felé menő országútra, így hát aludni mentünk. Egy óra múlva már úton is voltunk... Az útelágazásnál még búcsút vettünk Johnnytól: irány a görög határ!

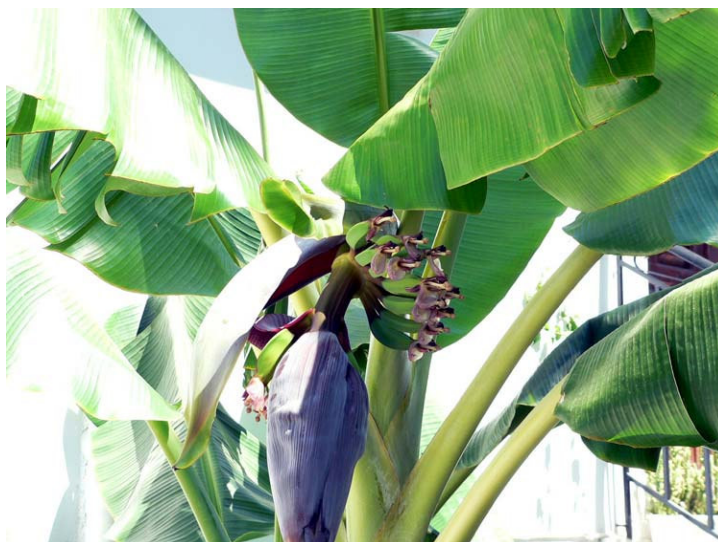

Tower House

Alig tettem meg 60-70 kilométert, rendőr integet... Megállok, ablak le, erre azt mondja tökéletes magyarsággal: „Jó reggelt! Útlevel, jogosítvány!” Szegény kislányom, aki elszundított, azonnal felriadt: azt hitte, visszafordultunk Magyarországra!!! Még annyit mondott a rendőr, hogy „Hatvankettő!”, meg hogy „20 Euro!” Mérges voltam, mert egész Szerbiát megúsztam büntetés nélkül, igyekeztem mindenütt betartani minden szabályt és korlátozást, aztán éppen itt meg akarnak büntetni! Értetlenkedésemet látva elmagyarázta a rendőr, hogy habár 60-as tábla volt nem messze, azt feloldotta egy leágazó út, és ez itt bizony lakott terület, ahol 50 a megengedett sebesség! Persze házak, vagy települést jelző tábla sehol... Nem tudtam mit tenni, fizettem... Itt már az utak is jobb állapotban vannak, mint a szerb határ és Szófia között, de itt meg jönnek az okos rendőrök... A magyartól egészen a görög határig úgy éreztem magam, mint akit állandóan figyelnek, akire állandóan vadásznak... Megtanultam, hogy a magyar rendőrök messze toleránsabbak...

Még kb. 2,5 órát ácsorogtunk a határ bolgár oldalán (5 autó volt pedig mindössze előttünk...), aztán Görögországba átérve szinte fellélegeztünk! Mintha a szabadság szele csapott volna meg! A görög határőr – látva magyar rendszámú autónkat – csak annyit kérdezett hibátlan angolsággal, hogy ismerjük-e Puskás Ferencet. Amikor mondtam neki, hogy persze: magyar Aranycsapat, a világ legjobb futballistáinak egyike, akkor csak mosolyogva annyit mondott, hogy „Helyes válasz!”, és már intett is, hogy mehetünk!

Thessalonikit elhagyva tankoltam még egy utolsót odaúton. Sajnos a bolgár határon való várakozás és az 1 óra időeltolódás (amit elfelejtettem bekalkulálni!) miatt nem sikerült elérni a 17:30-as kompot... Szerencsére volt egy 20:15-kor induló is. Tudtam én ezt, de nem akartam nagyon későn érkezni a szigetre, hogy még aznap ki is tudjunk pakolni a kocsiból. Ennek már lóttak... Másfél óra hajóút után kikötöttünk Zakynthos sziget azonos nevű fővárosának kikötőjében. Onnan még félóra autót a sötétben és megérkeztünk Keribe, a szálláshelyre. Olyan szépen leírta e-mailben az utat a szállásadónk, hogy azonnal odataláltunk. Egy fiatal házaspár üdvözölt bennünket: a hölgy olasz származású, vele leveleztem, ő Marzia, a férj görög, ő Adonis. Mint kiderült, a szállás egy apartmanház, a férj szülei a tulajdonosok, és két ilyen apartmanházat üzemeltetnek közel egymáshoz. A szervezést a „fiatalok” intézik, a takarítást és a személyzet ellátását az idősek. Elfoglaltuk a szállásunkat az ún. „tower house”-ben a második (legfelső) szinten (honlapjukon képek: <http://www.castello-bellos.gr/english/studios.htm>), és aludtunk egy óriásit a nagy út után.

Banán

Másnap reggel megkérdezte Adonis, hogy szereljük-e az antennákat? 38 fok volt 9-kor árnyékban, ezért azt mondtam, hogy majd délután. Azért felmentem a tetőre szétnézni, hogy a lehetőségeimet felmérjem, és ha már fent voltam, feltettem a 14-21-28 megás GP-t a radiállokkal együtt. Nem volt fél óra sem, mégis nagyon elfáradtam a 40 fok körüli melegben. Benéztem nagy izgatottan a sávba, viszont lelkesedésem igen gyorsan alábbhagyott: nem tudtam kihangolni az antennát a tunerrel, vétel oldalon pedig mindegyik sávon S8, S9 – S9+20dB közötti folyamatos recsegést hallottam, állomást csak nagy ritkán... Délután 4-kor szóltam Adonisnak, hogy itt vagyok, a „crazy radioamateur”, kezdhethük. Jól megkaptam a magamét, amikor meglátta, hogy már előre dolgoztam, és nem szóltam neki, hogy segítsen... Azt viszont nem gondoltam volna, hogy éppen ekkorra melegszik fel a legjobban a levegő... Mire felraktuk a WARC-GP-t és az inverted „V” dipólokat (kb. 1 óra az összes rögzítéssel együtt), már szinte nem is maradt szervezetünkben folyadék, amit ki ne izzadtunk volna... Javasoltam, hogy igyunk egy jó hideg sört a légkondis nappalinkban, talán ez megment minket az azonnali kipusztulástól. Ezután Adonis kedvesen, csapzottan, kicsit felélénkülve, a tető felé mutatva csak annyit mondott: „You are really, really crazy...”

Ezután következett az újonnan telepített antennák próbája. Ezekkel semmi gond, a 14-21-28 megás GP viszont továbbra sem akart működni... Volt még annyi erőm, hogy leszabtam mindhárom sávra megfelelő hosszúságú huzalokat, és csináltam egy 3 sávós dipólt. Felrakni már nem volt erőm, inkább próbáltam QSO-kat csinálni, ami a recsegéstől szinte halálraitélt próbálkozás volt (mindössze 38 QSO az első nap...). Annyira elkeseredtem, hogy már-már az állomás leszerelését fontolgattam... De már erre sem volt erőm.

Másnap kigondoltam és megcsináltam: egy távközlési oszlopelosztó volt a ház mellett, annak földelőnyársához levezettem egy 4mm²-es rézvezetéket, hozzákötöttem, kb. 20 liter vízzel meglocsoltam a nyársat és környékét (hátha kirügyezik, HI!). Ez lett a földelésem, amitől javulást vártam. Talán 1 S-fokkal csökkent a zaj, de igazán átütő sikerről nem beszélhetek... Ezen a napon a WARC-sávokon próbálgattam QSO-zni, a 10 MHz ment valamelyest...

J48KW antennái

A háromsávós dipólt csak a harmadik napon tettem fel, nagyon jól sikerült! A GP továbbra is fent maradt, de nem használtam, mint később kiderült, zárlatos lett (valószínűleg még tavasszal egy villámlós hétvégén, amikor kitelepültem a tanyánkra: felraktam, de nem használtam akkor, éppen az időjárás miatt, így korábban nem derült fény a hibára...)

Az IOTA versenyig hátralévő néhány napban jobbra kirándultunk a szigeten, és a környező kis szigeteken, csak az esti órákban rádióztam. Voltunk két alkalommal is egy-egy félnapos hajókiránduláson, melyeknek a maga 3.000,- Ft-nyi fejenkénti ára igen jutányosnak mondható! Gyönyörű ez a sziget! Tele van olajfaligetekkel, pálmáival, citrom- és narancsültetvényekkel, több helyen banánfákat láttam, melyek roskadoztak a banánfürtöktől, és még a sziklafalból is fügefá nő... Láttuk a világon egyedülállóan csak ezen a helyen honos, több mint 1 méter átmérőjű Caretta Caretta tengeri teknősöket, megcsodáltuk testközelből a híres Kék-barlangokat, melyek a sziget nyugati szegélyét alkotó függőleges sziklafalak alatt található csodái a természetnek, és ahol olyan kék a tenger vize, hogy még az Adriához sem hasonlítható (a helyi mondák szerint a szigetnek ezen fele alatt nincsen tengerfenék, a végtelen vízmélység miatt olyan kék a színe). Fürödtünk több strandon is, melyek két dologban mindenütt megegyeztek: a víz kristálytisza volt és nagyon kellemes, 26 fokos. Sajnos a Zakynthoshoz tartozó kis szigeteken (pl. Marathonisi) nincs semmilyen infrastruktúra, így elektromos áram sem, nekem pedig nincs (még...) mobil áramfejlesztőm, ezért ide a rádiót sem vittem magammal.

Görög saláta

A háziak minden este megvendégeltek valamilyen innivalóval: volt sör, ouzo, vörösbor és retsina (fenyőgyantával ízesített fehérbor). Ilyenkor összegyűltek az ismerősök, akik már sok éve idejárnak (olaszok, hollandok, angolok, belgák, németek stb.), és mint egy nagy család,

sokszor hajnali 2-3 óráig beszélgetnek, viccelődnek és iszogatnak. Természetesen (bár ez nekünk először furcsa volt) a háziak állták az összes italt, ami ezen idő alatt elfogyott. Az első két este rákérdeztem, hogy mivel tartozom. Először majdnem sértésnek vették, másodsor pedig kis híján megpofoztak (persze csak játékból és nagyon kedvesen), hogy hogy képezem, itt ők a vendéglátók, mi vagyunk a vendégek, már fizettünk a szállásért és ennek itt része ez az esti iszogatás, amikor mindenki elmeséli a napi élményeit.

A versenyt megelőző nap reggelén valaki kopogott... Kinézek: egy ismeretlen fiatalember és egy helyes fiatal hölgy... Ahogy bemutatkoznak, rögtön kiderült, hogy ők nem mások, mint DL7IO, Holger és felesége DL7IQ, Birgit, akikkel - többek között - a következő hívójelek mögött találkozhattunk már a sávokban: 3D2IO, 3D2AO, 3D2IO/R, 3D2AO/R, 8Q7IO, 8Q7IQ, 9H3TY, 9H3TZ, 9H3M, 9H3K, 9I2Z, 9I2M, BV7/DL7IO, EA8/DL7IO, H44IO, H44IQ, HU1M, HU1M/3, T28IO, T25AO, FW/Y58IO, UZ3/Y31IO, UJ4K/Y31IO, UJ7K/UZ9OWM, TN2M, TN4U, YJ0AIO, YJ0AIQ, ZB0/DL7IO, ZL/DL7IO, 3D2AO, 3D2AO/R, 8Q7IQ, 9H3TZ, 9H3K, 9I2M, H44IQ, HU1M, TN4U, T25AO, YJ0AIQ! Rögtön eszembe jutott, hogy utazás előtt váltottunk néhány e-mailt Holgerrel, aki szintén úgy tervezte, hogy Zakynthosról fog versenyezni. Akkor még nem volt biztos, hogy a sziget melyik részére jönnek, végül tőlünk 3 km-re egy kempingben találtak helyet és megkerestek engem Keriben! Leültettem hát őket és megbeszéltük, hogy ha már ilyen ügyesen megtaláltak, akkor este eljöhetnének ismét, ha idejük engedi - a gyerekekkel együtt - és eszegetnénk, iszogatnánk és beszélgetnénk kicsit bővebben, mert mi már éppen készülődtünk az aznapi hajókiránduláshoz. Így is történt. Egy nagyszerű, kedves és közvetlen világotató családot ismertünk meg! Holger egy HF9V vertikált hozott a kempingbe egy (ha jól emlékszem) IC-706 adó-vevővel, és SV8/DL7IO/P hívójellel versenyzett a 24 órás Low Power CW only kategóriában.

J48KW - Feco

Eljött a verseny napja. Nem tápláltam túlzott reményeket a borzalmas zaj miatt, éppen csak azért indultam el, hogy ha már kiadták a részemre a speciális hívójelet, akkor használjam is... A 12 órás Low Power CW only kategóriában indultam. Sok szenvedés árán végül az eredményem: 365 QSO, 2.604 QSO-pont, 97 szorzó, összesen 252.588 pont.

A versenyt követően lebontottam az állomást, összepakoltam mindent, hiszen másnap (hétfő) reggel indulnunk kellett hazafelé. Aznap este még kaptunk egy „utolsó vacsora” meghívást a háziaktól, ezzel ismét egy újabb kedves helyi szokást ismertünk meg.

Hétfőn reggel 9 után már ismét úton voltunk, mostmár visszafelé tartottunk. Ezúttal Macedónia felé vettük az irányt. Macedóniában szinte végig autópályán lehet haladni, ezért az általam tervezetthez (éjfél) képest sokkal hamarabb (este fél 9) Skopjébe értünk, ahol már várt bennünket HA1DRJ, Szabolcs. A magyar konzulátushoz közel igen kedvező áron, nagyon jó szállást intézett nekünk, sőt, még kenyeret és vacsorához ennivalót is szerzett részünkre, ami – többnapos ünnep lévén éppen! – nem lehetett egyszerű feladat! Köszönet Szabinak, aki Magyarországról nála vendégeskedő rokonai köréből kiszakadva áldozott ránk időt, pénzt és fáradságot!

Másnap kipihenten, újult erővel ébredtünk. Indulás előtt még meglátogattuk a régi, történelmi városrészt a bazárral, a piaccal és a sok mecsettel, majd nekivágtunk a még hátralévő, mintegy 800 km út megtételéhez, hogy élményekkel telve, Zakynthosra máris visszavágyva hazaérjünk Szegedre.

QSL lapokat az általam készített fényképekből összeállítva készítették, hamarosan készen is lesznek, remélem tetszeni fognak majd mindenkinek, akivel sikerült QSO-t létesíteni.

Utólag is elnézést kérek mindazoktól, akiket esetleg többszöri hívásuk ellenére sem hallottam meg a hatalmas QRN-ben...

73!

Feco --- HA8KW/SV8HA8KW/J48KW

Keri Bay

További képek

Keri LightHouse

A Poszeidon fej

3 sávós dipole

Zakynthosi naplemente

A QSL card for the call signs SV8HA8KW and J48KW. The background is a scenic view of a coastline with blue water and white cliffs. The card includes the call signs in large blue letters, the Greek flag, and the location: Keri, Zakynthos (Zante) Island, Greece. It also lists the frequencies: EU-052, MG-138, L-0209, GRE-081. There are three inset photos: a cave entrance in a cliff, a lighthouse, and a man standing in front of a car. A logo for IOTA (Islands On The Air) is also present.

SV8HA8KW
J48KW

Keri, Zakynthos (Zante) Island, Greece
EU-052, MG-138, L-0209, GRE-081

QSL lap

Grid Loc: KM07jp
 Zone: ITU 28, CQ 20
 QTH: Keri, Zakynthos Is,
 Greece
 IOTA: EU-052,
 MIA: MG-138,
 WLOTA: L-0209,
 ARLHS: GRE-081

□ **SV8HA8KW**

□ **J48KW**

Ferenc ("Feco") Provics

HACWG #37

CTC # 387

RIG: IC-751A, max. 100W

ANT: DunaX GP (30-17-12m)
 Dipoles (80-40-20-15-10m)

CFM our QSO / Ur SWL RPRT	DATE			UTC	MHz	RST	2-WAY
	D	M	Y				
TO RADIO							

QSL Bureau: P.O. Box 214, Budapest 5, H-1368, Hungary
 Home Address: P.O. Box 620, Szeged-1, H-6701, Hungary
 e-mail: provicsf@invitel.co.hu

PSE TNX
 QSL QSL

73, Feco

LX5UO print

QSL lap (háttoldal)